

LA BARRETINA

SETMANARI POPULAR HUMORÍSTICH Y LITERARI

Deslligat de tot partit polítich

SORTIRÁ CADA DISSAPTE

ENCÁRRECHS Y CORRESPONDENCIA.—MOLAS, 24, ENTR.º,

Número solt 5 céntims
Atrassats 10 céntims

SUSCRIPCIÓ: Un any 3 pessetas.—Mitj any 1'50
Los suscriptores del interior, rebrán lo folleti encuadernat

XINOS MANSOS



—¡Ay Galinda, aixó s' enfonsa, hi haurá la de St. Quintín!...

—¿Vols dir, Anton?

—Sí Galinda... ¡¡quina tunda!! ¡¡quina tunda!! vaig y compro un automóvil y guillén d' aquí Pekin.

XINOS DE GENIT



—Nosaltres la rahó tením, son amichs de la ignorancia.

—¿Nosaltres? La sanch me bull, té, pim... pam... pum... y 't juro Quim que si Budha no t' ampara tens la pell en perill.

SEXT FOLLETÍ DE **L' ESTRENO DE LA PRIMERA OBRA**
Ó APUROS DE UN AUTOR NOVELL

SEGON FOLLETÍ DEL DRAMA **INCAPACITAT**

CRONICA HUMORISTICA

Amich Pauhet: Las noticias
 que en sa molt *grata* m' escriu
 m' han donat una alegria
 com may mes penso tenir.
 Celebro molt que ab la Tecla
 siguém casi ja vehins,
 puig la Ceca segons diuhen
 es aprop d' aquí hont jo visch.
 Lo poble aquet es bon poble,
 molt sério, molt quiet, bonich;
 tot son casas de pochs cuartos
 blanqueijadas y d' un pis.
 La gent dú las calsas amples
 que casi n' hi cabrían vint
 y enrahonan qu' enfarfega
 ab lo seu *fafa fum flis*.
 No hi ha ministres, ni empréstit
 ni *sagasta* mes al fi
 que lo que tots necessitan.
 De *morets* n' he vist á mils
 que ni 's venhen las xinellas
 á no sé un gros compromís.
 Prou he buscat algún *dato*
 perque á molts moros he vist
 gastant molt grossas *sibellas*
 y á fe meva tots m' han dit
 que 'ls va molt be; es al contrari
 d' Espanya, qu' una 'n tenim
 y ab goig donaríam cuartos
 per véurel molt pres fugir.
 Aquí no 's parla de *crisis*

ni dimisions, cá, ni 'ls mils,
 com que no hi han *candeleros*
 ningú pensa pujá al cim.
 Tampoch he vist aquí el *Ciero*
 y que 'm sab greu ho haig de dir
 puig anyoro las bestias
 que llegía día y nit.
 Anyoro llegir la crónica
 que atent sempre pels *pistrinchs*
 'ls recomana periódichs
 tant morals y tant bonichs
 com son la *Vida Galante*;
 periódich de gran crit
 que per indecent lo jutje
 va multantlo tot sovint.
 Y aixó segons en *Monjeta*
 pot llegirho fins un nin;
 ja ho crech be, mes te que serne
 tot lo mes d' un any y mitx,
 En fi, amich Pau, es un poble
 que s' está molt divertit;
 per are no penso mourem
 y si vosté vol venir
 l' hi ensenyaré aquella ullera
 prodigiosa que aquí tinch.
 Tantas cosas á la Tecla
 de part de aquet seu amich
 que desitja l' abrassarlo
 ab tot cor y ab ver desitj.

BOCA CECA



EPÍGRAMA

Lema: Caborias

Per guanyar la *creu d' honor*,
 que ofería Sam el Tío,
 va posarse en desafío
 un fornit batallador,

que, empeytant ple de furor
 al contrari en lluyta fera,
 va lliczar cap al derrera
 y 's clavá al ventre el floret....
 y estirat deya el pobret:
 ja he guanyat *creu de primera*.

PATUMAYRE.

Lo Senyor Alsina

Coneixes lector al Sr. Alsina? No, vritat? Es un bon home, un home de bé á carta cabal. May li ha agradat ficarse en rés pero avuy s' ha enredat de debó.

Fa trenta cinch anys que despatxa fils y betas, aixís es que figurat si coneixerá la mitja cana.

Ell no s' ha mogut may de la botigueta del carrer d' en Llastichs á no ser que fos per posar la pau entre un marit y muller.

M' havia descuydat de dirte qu' era arcalde de barri: monbrament que fou acullit per tots los vehins de la barriada ab unaním aplauso y celebrat ab un sortija per los xicots del carrer.

La satisfacció que tingué ell quant li portaren la vara mereix capitol apart en l historia de la seva vida.

Desde allavors qu' ha viscut ab tranquilítat junt ab la Damiana, la seva dona, no ocupantse de rés més qu' en el negoci, de rebre 'ls *partes* del municipal de punt y de vestirse de gala un cop á l any per anar á la professó de Corpus lo día senyalat.

No se qui pot esser qu' ha trastocat el magí del Sr. Alsina. Fa un quant temps que no sosega, no menja, sempre vá d' una part á l altre y á casa seva á tot hora reb visitas.

—«Be, que tens, vols dirme lo qu' et passa? Sol preguntarli tot sovint la seva dona.

—»Deixam estar, no 'm maregis. Ja ho sabrás aviat.» Dit aixó agafa 'l sombrero, se 'l posa y fuig correns.

La Damiana 's creu que li han agafat arrels de boig: tot podria ser, pero no es rés d' aixó.

Lo Sr. Alsina cansat ja d' una vida tant monótona com la d' estarse passant los mesos y anys derrera d' un taulell espolsant capsas y fent pedidos de rodets, ha descubert un nou horitsó més brillant, de més porvenir. S' ha ficat al cap ser regidor!

L' home trevalla ab tota la fe de la seva conciencia á fí de obtenir en las próximas eleccions los vots necessaris perque sobrepuji á los del seu rival, qu' es l Adroguer de la cantonada.

Lo pensament seu está en que guanyará. Tot lo barri en pés acudirá al *Colegi* presentant la papeleta de votació (candidaturas que s' en dihuen) á favor d' ell, y ja 's pensa trovarse en lo saló de Consell de Cent discutint los puestos de la tira ó concedint permissos á tort y á dret per posar fanals als sitis qu' ho reclaman.

La seva dona no 'n sap rés: vol donarli una sorpresa.

L' altre día rebé la visita d' un senyor molt encopetat que á *la cuenta* li projectava una *manganilla municipalesca*.

—«May! May de la vida faré aixó; soch honrat y la meva honradés basta perque triunfi. Fins conech dona que farà llum á Santa Rita perque surti vencedor. ¿Que s' ha cregut vosté? Tinch tot lo barri á lo palmell de la má; no 'n necessito comprarne d' electors!

Aquestas paraulas ditas ab cert acalorament después de una llarga entrevista foren las que contestá lo nostre aspirant mentres que l' altre subjecte ab la rialleta als llavis se despedia d' ell á la porta de la botiga murmurant entre dents,» ¡Infelis! Qu' en vas d' errat si 't creus.... Jé! Jé!

Lo dia d' eleccions ha arriuat: més ben dit, los rellotjes senyalan l' hora del escrutini. S' han passat las llistas als colegis, s' han fet las notificacions corresponentas; la cosa ja está llesta.

Lo carrer d' en Llastichs está de *golgori*; tot son estretas de má, felicitacions, aplausos, vivas y tot lo qu' es fá propi en semblants casos.

Més ¡ay! desengany funest, no es en la botiga del betas y fils Sr. Alsina, es en l' Adroguer de la cantonada.

Lo Sr. Alsina contempla desde lo portal de casa seva l' obsequi que fan al seu enemich somrihent ab amargura y pensant ab los vots qu' á favor d' ell s' han trovat dintre d' una urna.

¡¡Dos.... y encare falsos!!

De sopte ficantse á dins se posá á cridar Damiana! Damiana! Portam la vara!

—Qu' has de fer un acte de justicia?

Li respongué ab lo posat d' ignocenta.

—Sí: vuy terlo, pero trencantla.

—Ay! Ay! Trencantla?

—Renuncio per sempre al honorós cárrech que van dar-me: qui tingui mals de cap que se 'ls pasi. La meva vara sols es la mitja cana. Dúla també, vull venerarla, ella es la única que no admet més trampas que las que li faig jo quant mido cintas.»

Desde allavors viu tranquil y content y may més ha tingut la mania d' entrar á la casa grant.

B. M. FONT.

La Verge de La Salud

AL AMICH MIQUEL BALMES

Dins solitaria ermita
la Verge sempre está,
la Mare amorosida
que tant ens ha estimat.
La Mare qu' ens ajuda
en las necessitats,
aquella qu' ens voldria
tothora á son costat,
per pogué benehirnos
y dans felicitats.
Campana de l' hermita
ve sol molts cops tocar,
hermós ressó que arriba
molts cops á la ciutat.
La Verge allí 'ns voldria
per xó nos va cridant,
mes l' home sempre 's mostra
ab ella molt ingrát.
Sabadellench, no obras
com obrabas avants.

Avants á dalt l' ermita
pujabas cent cops l' any
á demaná á la Verge
per la fabril ciutat
la ditxa que 't donaba
ab amor maternal.
Tas feynas prosperaban
y veyes al voltant
talés que may paraban
ní sols per descansar
salut, gloria y riquesa.
¡Oh temps, per què has passat!

Si tornas á l' ermita
com be feyas avants,
tindrás altre cop feyna,
salut y bens preuhats;
tindrás també una Mare
com mare t' era avants,
segura guardadora
de tot lo qu' has aymat.

ATSOC

LO TEMPS, LO REGADIU Y 'L TORRENT

TAULA

Ab lo cap rublert de canas
Costa amunt ne puja 'l Temps,
tot son pit cobreix sa barba,
es son trajo un vestit vell,
y al compás de la tronada
y á la claror del llámpech
ab pas lent la costa guanya,
mentres l' aigua vá cayent.
Més de sopte no adelanta,
son camí ne pare en sech,
s' amaga dintre unas matas
per no serne descobert,
puig ha sentit dos que parlan,
y 'l que diuen vol saber,
A son entorn don mirada
y á son dret veu un Torrent
que plé d' aigua ne devalla,
y un xich més apartadet
un Regadiu qu' humil passa
ab poca aigua... casi gens
per l' altre part oposada,
y allavors lo Temps ne sent
que 'l Torrent ab veu molt clara
al Regadiu jogané
ab aqueixos mots li parla:
—Regadiu, digam hont ets?
—Aprop teu.
No veig hont paras.
¡Ah! sí! ma! que 'ts manudet,
si ab prou feyna se 't repara;
Regadiu que pobre qu' ets
casi ab sens aigua devallas,
fuig que 'm donas sentiment,
fesme pas, au, adecantat,
feste en llá que vaig seus fre,
y al impuls de mas onadas
puch destruirne ton ser.
Y asclafí una riallada.
Lo regadiu al moment
mira lo Torrent com passa,
fins s' adecanta un xiquet,
y á n' al Torrent hi un mot parla,
tant sols se 'l mira ab desdeny

y avall humil ne devalla.
Lo Temps que tals mots ne sent
La tempesta n' apayvaga,
de sopte tot s' aclareix
ix lo sol altre vegada,
y pel calor queda sech
lo Torrent que tan cridaba,
y 'l Regadiu fa son fet
y ab poca aigua may se para,
passa un día, passa un mes
y fins avuy també passa,
y 'l Torrent ne resta sech;
y ab vergonya ne repara
que lo Regadiu no creix
pro que l' aigua may acaba.
Diu aquet á lo Torrent:
—hont ets tú que tan cridabas?
—Al costat teu.

—Ay no 't veig....

Ah sí, pro sens aigua passas;
com que anabas tan brunsent
l' aigua prompte has acabada,
jo encare que passi estret
aigua ab mi ja may hi falta
y mirantse lo Torrent
n' esclafí forta riallada.
Lo Torrent quedá sorprés,
desde allavors que no parla,
y cuan d' aigua ne va plé,
sens dir rés segueix sa marxa.
Tal disputa acabá 'l Temps
ab eixa llissó tan sábra.

—Tots los que teniu quefers
si los feu á fogaradas
com l' aigua anirán brunsent
Del Torrent que avall devalla,
Regadius siau sempre més
puig que l' obra reposada
dura sempre. ¡Ay de aquell
que ser Torrent sols alcansa!
cuan lo sol lo deixi sech
l' obra may veurá acabada.

Desde allavors es lo Temps
lo mestre que may enganya.

TOMÁS COMELLAS.

NOCTURN

Misteri trágich.

A la porta d' un castell,
lo gran compte de la *Barra*
cantava ab melosa veu
á sa nineta estimada,
y, obrint ella 'l finestral
xerradissa n' entaulaven,
endressantse mots d' amor
y petóns y més *camándulas*.

—Robert,—un jorn l' hi va dir.
la donsellá ab veu molt baixa,
ab molt cuydado has d' anar
perque tot... ja no sap lo pare!

—¿Y qué hi fá? ell ne respongué,
¿qué hi fá, raig de ma esparansa,
si sé del cert que serás
dins poch temps ab mi casada?

No 't preocupe, no, aixó,
ratolinet de ma gábia,
albercoch del pinyol dols
y més que no se acut are,
jo per ço no cediré,
cada jorn ab ma guitarra
á n' aquí 't vindré á cantar
als raigs de la lluna clara

L' endemá en lo mateix lloch
torna á cantá 'l de la *Barra*.

de tan bé y fort qn' hu vol fer
s' esgargamella y s' escanya.
De la guitarra al compás
apar que surte s' aymada,
al véurerla, amorosit,
lo donsell canta que canta.

Bella nina, —diu parant
de cantar, —¿qué m' esperavas? —
Ella respónli ab rogall:

—Aymat Robert, t' esperava.

—¡Ay, ay, quina veu que fas!,
lo Compte diu alarmantse,
¿qué tens avuy, sol fogós?
¿qu' estás potsé enrogallada?

—¡No sé que tinch!

—¡Fas glatir!

—Ay, Robert!

—¡Oh, ma esperanssa! —
Y li endressá ell un petó
qu' ella acull y vol tornarli,
més... no sé com succehí
que li torná .. ¡un gibrell d' aygua!

...Lo Compte se 'n va enmoixit
ab la quia entre les cames,
ensemps que 'l *sogre* rihent
lo finestró de cop tanca.

J. Dou R.

DE TOT ARREU

Si algún de nostres llegidors surt á estiuejar y desitji que li enviém
nostre periódich, pot remetrens en sellos l' import dels números que de-
sitji tenint un especial gust en compláurel.

—Per error involuntari del caixista sufrirem en el número passat algunas equivocac-
ions los trevalls de nostre estimat redactor Boca Ceca y de nostre constant colaborador
Pau Rosés.

En la *Crónica humorística* que semanalment publicué m figuran entre ellas las següents:

No vull veu pas res mes
que la lluyta 'm fa estremeixe.
Ah! Si jo fes els mirons
qu' aquell dol á mort contemplan.

tenint que dir:

No vull veure pas res mes.

que la lluyta 'm fa estremeixe.
Ah! Si jo fos dels mirones
qu' aquell dol á mort contemplan.

En la carta de la *Ceca á la Meca* lo vers que diu:

Pobre Teclata! Resignada...

consta en l' original del autor:

Pobre Tecla! Resignada...

y no ab nou sílabas com l' imprenta compongué. Fem donchs pública aquesta esmena per satisfacció dels mateixos y al mateix temps los lectors ja 's farán cárrech d' algunas altres que no citém per no ser de l' importancia d' aquestas.

—Elegantment imprés y enviat per nostre particular amich en Joan Costa Deu hem rebut los xamosos y ben escrits estatuts de la Colla del Apat de Sabadell. Gracias per l' envio.

—En lo Centre Moral de Gracia lo diumenge prop passat se verificá la segona representació del drama en tres actes «L' afany,» original de nostre particular amich en Joseph Abril Virgili. Lo desempenyo més segú que en la nit de l' estreno, feu que mes y mes poguesem asaborir las moltas bellesas que conté dit drama. L' autor fou felicitat cordialment per moltas personas, entre las que hi vegerem al aplaudit autor Sr. Albanell.

Acabada la representació lo senyor Abril llegí un humorístich bando, invitant á la concurrencia per la funció qu' ajudant Deu tindrà lloch avuy, repartintse en un dels intermedis, la tradicional coca *gratis*.

—Mitjansant lo pago de 15 céntims y 'ls folletins de la comedia «Caborias» en bon estat, se 'ls entregará la mateixa encuadernada.

—Demá las Conferencias de Sant Lluís Gonçaga de Bethhem celebrará la solemne funció religiosa que en honor á son patró St. Lluís celebra tots los anys.

—En lo Centre Moral de Sant Francisco de Paula, demá tindrán lloch solemnes festas en honor del seráfich Sant Lluís Gonçaga. Després de la comunió general en los locals de dit Centre se verificará l' acostumat repartiment de pa y arros als pobres, anyadinti aquest any lo donatiu de D. Carmelo Sanmartí ó sian 2 rals per cada un á la memoria de son fill en Manel (q. e. p. d.) ferm propagadó que fou de dita festa.

DE FORA

—Pera lo día de St. Pere lo Ateneo de St. Lluís Gonçaga de St. Andreu de Palomar te preparada una funcio en la que se estrenará lo drama del jove Sr. Bordas «Cor de fera» finalisant la funció ab la pessa publicada en nostre folletí «Un niu de rahons.»

—Demá lo Centre Católich de St. Vicens dels Horts celebrará magníficas y extraordinarias funcions ab motiu de sa festa anyal é inauguració de la sala d' espectacles de dit Centro de quinas obras ja tením enterats á nostres llegidors.

CORRESPONDENCIA

Joan Abras: S' ha descuydat la solució.

Matapans: Va be; l' insertarem.

Barretinayre: Aprofitarem «*de visitas*» l' article resulta impropí p' el nostre setmanari.

Sense nas: Al torn.

Manel Liro: Vosté mateix ho diu «em sembla que no fá»

S. S. y O: Apesar de nostre bon desitj es imposible complaurel aquesta setmana, puig

la molta sobra d' original ho impedeix. S' ha d' accontentar á tothom.

Mana fá riure: No va.

Frederich Serra: Arreglat anirá.

Non plus ultra— Rosendo Lluch y El canari: Mirarem d' aprofitar alguna cosa.

Manel Romeu: La liquidació d' Abril y l' obra ja ho reberem.

Bartomeu Mestres: Quedará complascut.

J. F.: Es molt dolent. Pot enviarlo en un periodich nou que ara sortirá.

PASA TEMPS

★
ROMBO

.
. . .
. . . .
.

Sustituir los punts per lletras de manera que horizontalment y verticalment digan: 1.^a ratlla consonant, 2.^a peix, 3.^a nom d'home, 4.^a un lloch que hi ha aygua y 5.^a consonant.

Corre-Cuyta

Targeta

RAMONA COBI
Vilasar.

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo nom d'una pessa catalana y el del seu autor.

J. Pepus.

★
Las soluciones en el número próximo.

SOLUCIÓ AL NÚMERO 18
Logogrifo numérich.—*Balmes.*
Intríngulis.—*Homobono.*
Xarada.—*Do-lo-res.*



SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLANTICA DE BARCELONA

- Duas expedicions mensuals á Cuba y Méxich, una del Nort y altra del Mediterrani.
- Una expedició mensual á Centre América.
- Una expedició mensual a Rio de la Plata.
- Una expedició mensual al Brasil arribant fins al Pacífich.
- Tretze expedicions anyals a Filipinas.
- Una expedició mensual á Canarias.
- Sis expedicions anyals á Fernando Poó.
- 156 expedicions anyals entre Cádiz y Tanger arribant fins á Algeciras y Gibraltar.
- Las fetxas y escalas s'anunciarán oportunament.
- Pera més informes, acudeixis als Agents de la Companyia



LLOMBART GERMANS

Fábrica de llibres Comercials, Mostruaris, Facturas y demás treballs del ram. Secció especial per la encuadernació de Missals y llibres monumentals de Cant-Plá.

Casa oberta en lo any 1871.—FORN DE LA FONDA, 4, travessia del carrer Tarrós
Per mes comoditat dels nostres clients 'ls models dels llibres 's prenen á domicili.

Francisco Badia, impresor Doctor Deu, 14.—Barcelona